

Hac dosi continuavi adhuc per integrum mensem , & æger erat fere curatus , tunc autem remedium mihi defecit , & erat tempus hyemnale , quo parari non poterat.

Hinc experimentum , quod optime cessit , erat interrumpendum.

Suasi : ut alia interim fumeret remedia , verum quum ei has pilulas amplius dare non potui , renuit omnia.

CAPUT II.

DE HYOSCIAMO.

Habet hæc planta radicem crassam , rugosam , multifidam , foris fuscam , intus albam , constat foliis mol-

mollibus, amplis, lanuginosis, graveolentibus, caules sunt bicubitales, crassi, ramosi, densa lanugine obfiti, flores monopetali, in quinque segmenta obtusa divisi, coloris sublutei, intercurrentibus aliquot venis purpureis &c. crescit circa omnes pagos, & in viis publicis.

Attamen usus ejus internus a plurimis auctoribus prohibetur.

Sunt quædam in dispensatorio compositiones, quas extractum hujus herbæ ingreditur.

Verum adeo parva portio pro dosi semper venit, ut præstare omnino nil possit.

Solum igitur extractum, quid in corpore humano ageret, experiri statui.

Ex planta recenti (sine radice) succum

cum expressum leni igne ad extracti consistentiam inspissavi.

Primum experimentum in cane mediocri institui, ingerendo ei bolum granorum decem hujus extracti.

Nullam prorsus mutationem in cane observavi, cucurrit alacriter, & oblata bono appetitu devoravit.

Tertio die dedi eidem cani grana viginti cum ossa carnis.

Neque inde aliquod symptomatum est.

Sexto die binas drachmas hujus extracti vi ingessi in ejusdem canis ventriculum.

Meticulosus erat per aliquot minuta, dein vero bibit copiosam aquam, & carnes oblatas devoravit.

Post

Post mediam horam languit, oculos tenuit apertos, & pupillam maxime dilatam, eundo titubavit, impegit in obstacula, & fere nihil vidit.

Composuit se se dein ad somnum.

Anxius erat in somno, & scrobiculum cordis sæpius vi introrsum trahebatur.

Post binas horas cœpit vomere omnia ingesta, stando tremuit, eratque debilis.

Postquam ter vomuit, solvebatur quinquies alvus.

Prodierunt fœces liquidæ, subfuscæ, magna copia, & multum fœtentes.

Oculi manserunt immobiles, & pupilla valde dilatata, & visus videbatur fere deletus.

Canis dein iterum cœpit dormire, spasmi circa cordis scrobiculum minuebantur, & sensim cessarunt penitus.

Somnus durabat per quatuor horas, & canis jacuit admodum tranquillus, nec agitabantur membra, ut id paulo ante fieri solebat.

Post somnum oculi erant naturales, canis objecta optime videndo distinguebat, vires bonas habuit, fuit alacer, panem, & carnes magno cum appetitu deglutivit.

Retinui hunc canem per plures septimanas, sanus erat semper, vigil, & agilis.

Videbam ex hoc, parva dosi extractum hyosciami non posse nocere, magna autem copia datum excitare turbas, & anxietates.

Sumsi igitur per octiduum quotidie matutino tempore jejuno ventriculo granum unum.

Ha-

Habui me æque bene, ac alias, sanus fui, nec in visu quidquam mutatum adverti.

Hoc enim symptoma in cane mihi erat suspectum.

Istamen diebus, quibus hoc assumpsi, alvus erat liberior, & appetitus longe major.

Cum per octiduum hoc tentaverim sine ulla noxa, credidi, & illud ægris exhibendum esse.

Verumtamen iis tantum in casibus, ubi reliqua medicamenta, non profecerunt.

Brevi se se obtulit casus sequens.

EXPERIMENTUM I.

FOemina 37. annor., jam ultra sesqui annum diris convulsionibus fere quotidie vexabatur.

Hæ